

διαβολάνθρωπος

διαβολάνθρωπος κ. **διαολάνθρωπος**, ο, ουσ. [<διά(β)ολος + άνθρωπος]. **1.** άνθρωπος δόλιος, καταχθόνιος, σατανικός: «έχει μπλέξει μ' έναν διαβολάνθρωπο και κατάστρεψε τη ζωή της». **2.** άνθρωπος τετραπέρατος, καπάτσος: «μην κάνεις δουλειά μ' αυτόν τον διαβολάνθρωπο, γιατί θα σε ρίξει και θα κλαις τα λεφτά σου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας